

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
STR. POIENELOR NR. 7B
BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

MUNICIPIUL FĂGĂRAȘ
Nr. 40627
Ziua 11 Luna 06 Anul 2021

Destinatar:
CONSILIUL LOCAL AL
MUNICIPIULUI FĂGĂRAȘ, PRIN
PRIMAR
FĂGĂRAȘ, REPUBLICII, nr. 3, județul
BRAȘOV

DOSARUL NR. 1767/62/2018

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: despăgubire
Compleet: Recurs C4 nou

Comunicare Adresă

emisă la 9 iunie 2021

Stimată doamnă/Stimate domn,

În legătură cu dosarul având datele de identificare de mai sus, în calitate de **Recurent-Pârât-Altele**, vă comunicăm că în termen de 30 zile de la primirea prezentei comunicări, **sub sancțiunea decăderii din dreptul de a mai depune probe și de invoca excepții¹**, aveți obligația de a depune întâmpinarea. Depuneți documentele solicitate și înscrisurile doveditoare într-un exemplar pentru instanță și câte un exemplar pentru fiecare parte, cf. art. 150 NCPC

Conform art. 205 alin. (2) din Legea 134/2010 privind Codul de procedura civilă, întâmpinarea trebuie să cuprindă:

- numele și prenumele, codul numeric personal, domiciliul sau reședința pârâtului ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul, precum și, după caz, codul unic de înregistrare sau codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului ori de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar, dacă reclamantul nu le-a menționat în cererea de chemare în judecată. Dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile în mod corespunzător. Dacă pârâtul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;
- excepțiile procesuale pe care pârâtul le invocă față de cererea reclamantului;
- răspunsul la toate pretențiile și motivele de fapt și de drept ale cererii;
- dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt din cerere, dispozițiile art. 194 lit. e) fiind aplicabile în mod corespunzător;
- semnătura.

Nota: - vă comunicăm alăturat un ex. al recursului formulat de recurenta Gribincea-Popa Diana, cu mențiunea să depuneți întâmpinarea în 2 exemplare

¹) în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel

Parafă șefului instanței,
(stampila)

Semnătura grefierului,

11.06.2021 17:27:01

IORDĂCHESCU & ASOCIAȚII

CĂTRE
TRIBUNALUL BRAȘOV

Dosar nr. 1767/62/2018

Subsemnata GRIBINCEA-POPA DIANA, cu domiciliul în mun. Făgăraș, str. Tăbăcari, bl. 14, sc. B, ap. 4, jud. Brașov, identificată cu cartea de identitate seria BV nr. 987635, având CNP 2881208081828, cu domiciliul procesual ales la S.C.A. "IORDĂCHESCU ȘI ASOCIAȚII", prin avocat colaborator Anamaria Măstăcăneanu, din Cluj-Napoca, str. Mărului, nr. 4, jud. Cluj,

În contradictoriu cu

1. MUNICIPIUL FĂGĂRAȘ, prin PRIMAR, cu sediul în Făgăraș, str. Republicii, nr. 3, jud. Brașov;
2. CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI FĂGĂRAȘ, cu sediul în Făgăraș, str. Republicii, nr. 3, jud. Brașov;

în temeiul art. 20 din Legea nr. 554/ 2004 coroborat cu art. 483 și urm. NCPC, în termenul legal, cu deosebit respect formulez și depun prezentul:

R E C U R S

Împotriva sentinței civile nr. 399 din data de 29.04.2021, pronunțată de Tribunalul Brașov în dosar nr. 1767/62/2018, cu rugămintea de a trimite prezentul recurs împreună cu dosarul cauzei Curții de Apel Brașov, instanță în fața căreia solicit:

1. admiterea prezentului recurs;
2. casarea în parte a senței recurate și, în consecință,
 - a) respingerea excepției lipsei calității procesual pasive a Municipiului Făgăraș;
 - b) obligarea în solidar a pârâților la plata despăgubirilor materiale în cuantum de 5.076 lei;
 - c) obligarea în solidar a pârâților la plata despăgubirilor morale în cuantum de 100.000 lei;
 - d) obligarea în solidar a pârâților la plata cheltuielilor de judecată în fond;
3. obligarea în solidar a pârâților la plata cheltuielilor de judecată în recurs;

pentru următoarele

MOTIVE:

I. ÎN FAPT,

Prin sentința civilă nr. 399 din data de 29.04.2021, Tribunalul Brașov a admis excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtului Municipiul Făgăraș și, în consecință, a respins cererea subsemnatei în contradictoriu cu acest pârât ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesual pasivă; a admis în parte cererea subsemnatei în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, acesta fiind obligat la plata sumei de 15.000 lei reprezentând daune morale și a sumei de 1.287,84 lei reprezentând cheltuieli de judecată; totodată, instanța a dispus obligarea subsemnatei la plata către Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a sumei de 5.143,48 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Apreciez că sentința recurată este nelegală în parte, respectiv în ceea ce privește modalitatea de soluționare a următoarelor chestiuni litigioase:

- excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtului Municipiul Făgăraș;
- despăgubirile materiale în quantum de 5.076 lei, reprezentând repararea prejudiciului cauzat stării mele de sănătate și a complicațiilor survenite în legătură cu dezvoltarea sarcinii mele la momentul săvârșirii de către pârâți a faptelor ilicite descrise în cuprinsul acțiunii;
- despăgubirilor morale în quantum de 100.000 lei, reprezentând repararea prejudiciilor extra-patrimoniale (*pretium dolloris*) constând în starea generală de rău produsă pe fondul consumului nervos cauzat de faptele pârâților, precum și a prejudiciilor cauzate de încălcarea drepturilor personalității (dreptul la onorare, demnitate, imagine și bună reputație);
- cheltuielile de judecată.

În acest sens, apreciez ca fiind incidente motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5, pct. 6 și pct. 8 NCPC.

II. În ceea ce privește motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 NCPC, învederez onoratei instanțe următoarele:

1. Obligatorietatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență impusă de art. 21 alin. 3 din Constituția României și art. 6 alin. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, întrucât numai pe această cale se poate verifica maniera în care, în circumstanțele concrete ale cauzei, a fost soluționat litigiul.

Prin urmare, o hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele pro și contra care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată, argumente care, în mod necesar, trebuie să se raporteze, pe de o parte, la susținerile părților, iar, pe de altă parte, la

dispozițiile legale aplicabile raportului juridic dedus judecății, în caz contrar fiind lipsită de suport probator și legal și pronunțată cu nerespectarea prevederilor art. 425 alin. 1 lit. b CPC.

În acest sens, în literatura de specialitate se reține că o hotărâre judecătorească nu îndeplinește cerința prevăzută de art. 425 alin. 1 lit. b atunci când motivarea este superficială sau atunci când judecătorul a motivat confuz, sumar situația de fapt, astfel încât instanța de control judiciar nu poate să determine în ce măsură o anumită normă juridică a fost sau nu corect aplicată.

Instanța europeană a reținut că obligația motivării hotărârii reprezintă o garanție a respectării dreptului la un proces echitabil, astfel încât justițiabilul să poată cunoaște care dintre argumentele sale au fost acceptate, precum și motivele pentru care i s-au respins unele dintre apărările formulate. Conform jurisprudenței Curții, noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță internă care nu și-a motivat decât pe scurt hotărârea să fi examinat totuși în mod real problemele esențiale care i-au fost supuse¹.

În speță însă, nu se poate reține că instanța a explicat raționamentul juridic care a stat la baza soluției pronunțate cu privire la aspectele criticate sau că a analizat într-o manieră concretă și efectivă aspectele invocate de către subsemnata prin cererea de chemare în judecată.

2. În ceea ce privește soluția de respingere în parte a despăgubirilor morale solicitate, instanța a reținut că nu a fost probată încălcarea drepturilor la onoare, demnitate, imagine și bună reputație, însă a făcut referire doar la protejarea reputației, fără a observa delimitarea față de onoare. Astfel, dacă reputația este calificată drept „*felul în care o persoană este apreciată în societate ca și calitate recunoscută*”², onoarea reprezintă „*un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, dar și de modul în care ceilalți o percep sub acest aspect*”³. Cu alte cuvinte, reputația este elementul obiectiv și constă în părerea pe care și-o formează colectivitatea despre unul din membrii săi, iar onoarea este elementul subiectiv al demnității prin care fiecare persoană își atribuie calitate.

Prin urmare, instanța nu a analizat impactul faptelor ilicite asupra onoarei subsemnatei, respectiv din punct de vedere subiectiv, limitându-se la perspectiva unei părți a comunității locale din Făgăraș (cei care m-au susținut prin semnarea petiției și participarea la protest).

Chiar dacă instanța nu are obligația de a răspunde detaliat fiecărui argument invocat de părți, ea trebuie să ofere suficiente indicii pentru a explica justițiabilului raționamentul juridic care a stat la baza soluției pronunțate; lipsa

¹ Hotărârea CEDO *Helle c. Finlandei*.

² Ovidiu Ungureanu, Cornelia Munteanu, *Drept civil. Persoanele în reglementarea noului Cod civil*, Editura Hamangiu, București, 2012, p. 63 și urm.

³ Flavius-Antoniou Baias, Eugen Chelaru, Rodica Constantinovici, Ioan Macovei, *Noul cod civil – comentariu pe articole*, Editura C.H.Beck, 2012, p. 79.

unei motivări specifice și explicite încalcă art. 6 par. 1 din Convenție⁴. Îndeosebi, este unanim recunoscut faptul că instanța trebuie să analizeze individual, cu atenție aplicată, acele argumente a căror dezlegare poate duce la pronunțarea soluției într-un sens ori în altul.

În acest sens, în practica instanței supreme se reține că „*obligatia instanței de a-și motiva hotărârea adoptată are în vedere stabilirea în considerentele hotărârii a situației de fapt expuse în detaliu, încadrarea în drept, examinarea argumentelor părților și punctul de vedere al instanței față de fiecare argument relevant și, nu în ultimul rând, raționamentul logico-juridic care a fundamentat soluția adoptată. Aceste cerințe sunt impuse de însăși esența înfăptuirii justiției, iar forța de convingere a unei hotărâri judecătorești rezidă din raționamentul logico-juridic clar explicat și întemeiat pe considerente de drept. În cauză, motivarea hotărârii nu răspunde acestor exigențe, deoarece nu examinează efectiv apărările și susținerile părților*”⁵.

3. În ceea ce privește soluția privind cheltuielile de judecată, instanța a făcut aplicarea dispozițiilor art. 453 alin. 2 NCPC, însă nu a menționat niciun indiciu pe baza căruia să se poată deduce raționamentul concret prin care a ajuns la sumele din dispozitiv, făcând doar trimitere la proporționalitatea cu pretențiile admise, respectiv respinse. De altfel, în cuprinsul hotărârii nu se arată nici măcar cuantumul onorariului avocatului ales al pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș pentru a verifica diferența dintre cât s-a solicitat și cât a încuviințat instanța.

Mai mult decât atât, pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș a fost obligat la plata sumei de 1.287,84 lei (față de suma solicitată, în cuantum de 9.181,44 lei, conform notelor de ședință și înscrisurilor doveditoare) fără a face diferența dintre natura acestor cheltuieli, respectiv taxă de timbru (460 lei), onorariu avocațial (7.140 lei) sau cheltuieli de deplasare de la Cluj-Napoca la Brașov (1.581,44 lei); nediferențierea în funcție de natura cheltuielilor îmi încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât partea din cheltuieli care reprezintă onorariu de avocat nu poate fi redusă decât cu aplicarea art. 451 alin. 2 NCPC, respectiv atunci când instanța constată o disproporție vădită prin raportare la criteriile menționate în cuprinsul acestui text legal, a cărui aplicare nu a fost făcută în cauză.

Prin urmare, instanța a indicat doar concluzia la care a ajuns, nu și argumentele pe care le-a avut în vedere; or, hotărârea instanței asupra cheltuielilor de judecată trebuie motivată, în fapt și în drept, similar cu soluția asupra oricărei cereri incidentale sau accesorii. Motivarea este cu atât mai relevantă în situația prevăzută de art. 453 alin. 2 NCPC întrucât „*stabilirea proporționalității cheltuielilor de judecată reprezintă o chestiune de apreciere a*

⁴ Hotărârea CEDO *Ruiz Torija c. Spaniei*.

⁵ Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția comercială, Decizia nr. 752/06.03.2009, disponibilă online pe www.scj.ro.

instanței de judecată, iar repartizarea lor drept cheltuieli aferente părții din cerere (sau unora dintre capetele de cerere) admise nu se poate realiza cu o precizie matematică”⁶.

III. În ceea ce privește motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 NCPC, învederez onoratei instanțe următoarele:

Deși instanța a reținut ca fiind dovedită atât fapta ilicită a pârâtului Consiliul Local al Municipiului Făgăraș, cât și prejudiciul moral constând în suferința psihică resimțită de subsemnata pe perioada derulării procedurii de concurs și până la lămurirea situației financiare și profesionale, a considerat că nu am probat prejudiciile aduse dreptului la onoare, demnitate, imagine și bună reputație.

Apreciez că aceste considerente sunt pe de o parte contradictorii, iar pe de altă parte, străine de natura cauzei. Astfel, drepturile nepatrimoniale, fiind stâns legate de persoana subiectului de drept necesită mijloace specifice de protecție și remediu (atât cu caracter nepatrimonial, cât și cu caracter patrimonial) pentru ca efectul reparatoriu al răspunderii să fie unul eficient. În consecință, singura condiție impusă de art. 253 Cod civil pentru angajarea răspunderii civile este existența unei încălcări a unui drept nepatrimonial, vinovăția și prejudiciul fiind prezumate din chiar fapta ilicită.

Raportat la împrejurările de mai sus, prezintă relevanță faptul că atât art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, cât și art. 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene protejează integritatea morală a persoanei, ca parte a respectării vieții private și de familie, precum și dreptul la o bună reputație morală. Jurisprudența CEDO este clară în sensul că „*protecția reputației altuia este element al vieții private protejat de art. 8 din Convenție și de aceea în temeiul acestei dispoziții poate fi necesară adoptarea unor măsuri pozitive în măsură să garanteze respectarea efectivă a vieții private, mergând până la relațiile interpersonale ale indivizilor implicați*”⁷.

IV. În ceea ce privește motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 NCPC, învederez onoratei instanțe următoarele:

1. Soluționarea excepției lipsei calității procesual pasive a Municipiului Făgăraș este dată cu interpretarea și aplicarea greșită a prevederilor legale incidente cu privire la acest aspect.

Astfel, instanța a reținut că art. 2 alin. 1 lit. b din Legea nr. 554/ 2004 conferă calitate procesual pasivă autorităților publice de stat sau locale, iar nu statului sau unităților administrativ-teritoriale, ca subiecte de drept public. Instanța nu a

⁶ Colectiv, BOROI Gabriel, *Codul de procedura civila comentat*, Hamangiu, 2016, disponibil pe www.sintact.ro

⁷ Hotărârile CEDO în cauzele *Chauvy și alții c. Franței*, *Van Hannover c. Germaniei*.

observat însă faptul că organele administrației publice locale (primarul, președintele consiliului județean, consiliile locale și județene) nu au patrimoniu propriu, astfel încât antrenează răspunderea patrimonială a unității administrativ-teritoriale în numele căreia își exercită atribuțiile.

Cu alte cuvinte, din perspectiva reparării prejudiciilor cauzate persoanei vătămate și a punerii în executare silită a hotărârii judecătorești prin care s-au stabilit despăgubiri, unitatea administrativ-teritorială este cea care răspunde pentru actele și faptele organelor sale (deliberative sau executive - art. 23 alin. 1 din Legea nr. 215/ 2001), precum și pentru cele ale funcționarilor și salariaților din cadrul Primăriei ca structură funcțională (art. 218-221 Cod Civil).

2. Modalitatea în care instanța a analizat solicitarea privind acordarea daunelor materiale reprezentând contravaloarea serviciilor medicale este lipsită de suport legal și probator. Astfel, instanța a reținut lipsa legăturii de cauzalitate, apreciind că din probele administrate în cauză nu ar rezulta că fapta ilicită a pârâtului ar fi determinat agravarea stării de sănătate a subsemnatei și a determinat angajarea cheltuielilor pentru care am depus înscrisuri.

După cum rezultă din dosarul medical și din analizele efectuate la Urgențe, subsemnata nu am întâmpinat probleme în evoluția sarcinii până la producerea evenimentelor care au culminat cu intrarea în șomaj în săptămâna 33 de sarcină, fără o perspectivă clară în ceea ce privește cariera profesională și resursele financiare.

Modul în care au decurs evenimentele și impactul acestora asupra stării mele de sănătate a fost relatat de martora Milea Lidia, care, aflându-se în camera alăturată celei în care s-a desfășurat interviul, a arătat că se puteau auzi „*voci cu o tonalitate mai ridicată, care păreau să se certe*” și că după concurs mi s-a făcut rău – „*simțea copilul foarte agitat și îi era teamă să nu aibă repercursiuni asupra sarcinii, aceasta fiind destul de vizibilă*”; de asemenea, martora Mitea Mirela Oana a declarat că „*am trecut prin mari greutăți, printr-o mare supărare*”, că „*nu m-am simțit bine, iar pierderea locului de muncă a însemnat o mare incertitudine pentru ea și pentru copil*”.

Presiunea psihică la care am fost supusă pe parcursul unei perioade îndelungate (peste 3 luni de la demararea procedurii și până la intrarea în șomaj), au contribuit nemijlocit la alterarea stării mele de sănătate și la survenirea unor complicații în legătură cu dezvoltarea sarcinii. Pericolul real de a naște prematur (sau chiar de a pierde sarcina), dar și durerile abdominale atroce de care sufeream în perioada respectivă, m-au obligat să angajez cheltuieli importante pentru determinarea cauzelor evoluției defavorabile a sarcinii, dar mai ales pentru a mă asigura că nașterea va decurge fără complicații.

3. Deși instanța a reținut ca fiind probat prejudiciul moral constând în **suferința psihică** resimțită pe perioada derulării procedurii de concurs și până la lămurirea situației financiare și profesionale, a apreciat că suma de 15.000 lei reprezintă o reparație justă.

Consider că instanța nu a apreciat în mod corect gravitatea faptelor și consecințele acestora asupra subsemnatei (pe toate planurile vieții mele - profesional, financiar, familial și al sănătății), raportat la situația particulară în care mă aflu la momentul producerii acestora (însărcinată în săptămâna 33); amânarea repetată a interviului (în lipsa unui temei legal și cu nerespectarea calendarului stabilit prin HCL nr. 190/ 31.08.2017 și a termenelor impuse de OUG nr. 189/ 2008) și modul în care a decurs acesta, în condițiile în care eram singura candidată și urma să nasc peste 1 lună de zile, denotă nu doar culpa, ci intenția autorității de a mă împiedica să-mi exercit dreptul legitim.

Cu privire la acest aspect, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „*la stabilirea existenței prejudiciului moral, definit în doctrina dreptului și în jurisprudență ca orice atingere adusă uneia dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane și care se manifestă prin suferința fizică sau morală, pe care le resimte victima, trebuie avute în vedere caracterul și importanța valorilor nepatrimoniale lezate, situația personală a victimei, ținând cont de mediul social din care victima face parte, educația, cultura, standardul de moralitate, personalitatea și psihologia victimei, circumstanțele săvârșirii faptei, statutul social, etc.*”⁸.

4. Instanța de fond a aplicat în mod greșit prevederile legale care protejează **dreptul la onoare, demnitate, imagine și bună reputație**. În primul rând, așa cum am mai arătat, instanța a făcut referire doar la protejarea reputației (element obiectiv care constă în părerea pe care și-o formează colectivitatea despre unul din membrii săi), nu și la protejarea onoarei (elementul subiectiv al demnității prin care fiecare persoană își atribuie calități).

Demnitatea umană este un atribut inalienabil al persoanei, care impune tuturor celorlalte persoane un comportament de respect și protecție, fiind interzisă orice atitudine umilitoare sau degradantă la adresa omului. Dreptul la respectarea demnității, protejat de **art. 72 Cod civil**, are două fațete, respectiv dreptul la reputație și dreptul la onoare. Cele două concepte sunt interconectate, fiind considerat că „*o atingere a reputației înseamnă o atingere a onoarei*”⁹.

Mai mult, dreptul la reputație și onoare intră în mecanismul de protecție al Convenției Europene a Drepturilor Omului, Curtea reținând în jurisprudența sa faptul că **articolul 8 din Convenție** include și aspecte ce țin de protejarea reputației¹⁰ și onoarei, ca parte a dreptului la respectarea vieții private¹¹. În

⁸ ICCJ, Decizia nr. 153 din 27 ianurie 2016.

⁹ Ovidiu Ungureanu, Călina Jugastru, *Drept civil. Persoanele*, Ediția a 2-a, revăzută, Editura Hamangiu, București, 2007, p. 48.

¹⁰ *Axel Springer AG c. Germaniei*, cererea nr. 39954/08, hotărârea din 7 februarie 2012, par. 83.

viziunea Curții, viața privată cuprinde dreptul unei persoane de a stabili și dezvolta relații cu alte persoane, inclusiv relații de natură profesională sau comercială¹², iar restricționarea accesului la o profesie afectează viața privată¹³.

Într-o speță, Curtea a constatat încălcarea art. 8 din Convenție și a reținut faptul că restricționarea accesului la profesia reclamantului a afectat o mare parte din relațiile sale cu alte persoane, inclusiv cele de natură profesională, având un impact asupra cercului său intim deoarece pierderea locului de muncă a avut, cu certitudine, consecințe reale asupra bunăstării sale materiale, precum și a bunăstării familiei sale¹⁴.

În cazul de față, instanța de fond nu a luat în considerare tratamentul imoral și umilitor la care am fost supusă pe parcursul procedurii, deși am făcut dovada calităților și a devotamentului pentru funcția deținută și mi-am manifestat în mod expres dorința de a continua proiectele demarate în calitate de manager al Casei de Cultură, fiind de altfel singura candidată care a întocmit un astfel de proiect. Pe de altă parte, afirmațiile publice privind faptul că aș fi depus un „raport neconform” (întocmit pe 5 ani în loc de 3 ani) mi-au provocat o stare continuă de stres și de rușine, fiind nevoită să ofer explicații persoanelor cu care intru în contact în exercitarea activității de manager cultural în legătură cu aceste acuze, care se bucurau de o aparență de autenticitate, provenind de la persoane din cadrul instituției.

În al doilea rând, instanța a reținut că nu mi-a fost afectată buna-reputație și imaginea de profesionist în materie de management cultural, motivând că martora Mitea Mirela Oana a declarat faptul că locuitorii orașului nu m-au stimat mai puțin ca urmare a dificultăților întâmpinate în obținerea unui nou contract de management, iar petiția „Susțin Diana Gribincea Popa manager al Casei de Cultură Făgăraș” a strâns 717 semnături.

Așa cum am arătat, prejudiciile create se raportează și la includerea numelui subsemnatei într-un scandal cu tentă politică referitor la numirile administrației publice locale; chiar dacă s-ar reține faptul că stima locuitorilor nu a scăzut ca urmare a acestor fapte, în opinia publică numele meu va rămâne în continuare asociat cu acest scandal politic, deși meritele profesionale ale subsemnatei sunt independente de astfel de dispute. În acest sens, sunt relevante articolele de presă depuse la dosarul cauzei, precum și declarația martorei Mitea Mirela Oana, potrivit căreia „ieșirea în stradă a oamenilor era în sprijinul unui om,

¹¹ *Pfeifer c. Austriei*, cererea nr. 12556/03, hotărârea din 15 noiembrie 2007, par. 35; *A. c. Norvegiei*, cererea nr. 28070/06, hotărârea din 9 aprilie 2009, par. 63 și 64; *Oleksandr Volkov c. Ucrainei*, cererea nr. 21722/11, hotărârea din 9 ianuarie 2013, par. 165.

¹² *Oleksandr Volkov c. Ucrainei*, cererea nr. 21722/11, hotărârea din 9 ianuarie 2013, par. 165.

¹³ *Sidabras și Džiautas c. Lituaniei*, cererile nr. 55480/00 și 59330/00, hotărârea din 27 iulie 2004, par. 47; *Bigaeva c. Greciei*, cererea nr. 26713/05, hotărârea din 28 mai 2009, par. 22-25; *Oleksandr Volkov c. Ucrainei*, cererea nr. 21722/11, hotărârea din 9 ianuarie 2013, par. 165.

¹⁴ *Oleksandr Volkov c. Ucrainei*, cererea nr. 21722/11, hotărârea din 9 ianuarie 2013, par. 165.

reclamanta, iar suspiciunile erau de amestecare a PSD-ului (majoritar în consiliul local) în concurs și în legătură cu înlăturarea reclamantei din funcția deținută”.

Mai mult decât atât, reputația mi-a fost afectată și prin raportare la relațiile profesionale pe care l-am consolidat de-a lungul timpului cu persoane din afara localității în care îmi desfășor activitatea (actori, regizori, compozitori, manageri, etc.); faptul că o parte dintre membrii comunității locale m-au sprijinit în mod activ nu este de natură a invalida impactul mediatic asupra celorlași locuitori sau asupra persoanelor din afara Făgărașului.

5. Soluția privind cheltuieli de judecată este dată cu interpretarea și aplicarea greșită a prevederilor legale incidente cu privire la acest aspect; astfel, raportat la prevederile art. 453 alin. 2 CPC, prima instanță trebuia să stabilească în concret „*măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată*” și să prezinte argumentele luate în considerare.

Cu toate acestea însă, instanța a indicat doar concluzia la care a ajuns, nu și argumentele pe care le-a avut în vedere; mai mult decât atât, consider că în cauză nu se putea pune în discuție un criteriu matematic, întrucât subsemnata am dovedit îndeplinirea tuturor condițiilor răspunderii civile, iar singurul aspect controversat a fost cuantumul despăgubirilor.

Prin hotărârea recurată, instanța a apreciat că subsemnata sunt îndreptățită doar la suma de 1.287,84 lei din totalul de 9.181,44 lei cât am achitat pentru judecata în primă instanță; deși am depus note de ședință justificative prin care am detaliat cheltuielile solicitate (respectiv taxă de timbru - 460 lei, onorariu avocațial - 7.140 lei și cheltuieli de deplasare de la Cluj-Napoca la Brașov - 1.581,44 lei), instanța nu a făcut diferența între natura acestora. În condițiile în care suma achitată cu titlu de onorariu avocațial a fost de 7.140 lei, iar instanța mi-a acordat 1.287,84 lei cu titlu de cheltuieli de judecată constând în taxă judiciară de timbru, onorariu și cheltuielile de deplasare ale apărătorului ales, s-a procedat la o reducere a cheltuielilor de judecată reprezentate de onorariul avocațial, fără ca în cauză să se pună în discuția contradictorie a părților sau să se facă aplicarea art. 451 alin. 2 NCPC; or, o astfel de soluție presupune constatarea și motivarea unei disproporții vădite prin raportare la criteriile menționate în cuprinsul acestui text legal (valoarea sau complexitatea cauzei, activitatea desfășurată de avocat, circumstanțele cauzei).

Pe de altă parte, instanța a dispus obligarea subsemnatei la plata sumei de 5.143,48 lei reprezentând exclusiv onorariu avocațial (fără taxă de timbru sau cheltuieli de deplasare); totodată, instanța nu a arătat care a fost suma solicitată de către partea adversă pentru a verifica măsura reducerii proporționale a acesteia. Nu în ultimul rând, suma pe care trebuie să o plătesc părții adverse este de aproape 4 ori mai mare decât cea pe care acesta trebuie să mi-o plătească și reprezintă totodată o treime din cuantumul daunelor morale la care instanța a considerat că sunt îndreptățită.

IORDĂCHESCU & ASOCIAȚII

În concret, rezultatul acestui proces pentru subsemnata se cuantifică în suma de 3.250 lei, întrucât partea adversă trebuie să-mi achite suma totală de 16.287 lei (15.000 lei cu titlu de daune morale și 1.287 lei cu titlu de cheltuieli de judecată), iar subsemnata trebuie să achit suma de 5.143,48 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, fără a recupera suma de 7.894 lei achitată cu titlu de taxă de timbru, onorariu avocat și cheltuieli de judecată (diferența dintre 9.181,44 lei și 1.287,84 lei).

Pentru toate aceste considerente, vă solicit respectuos admiterea prezentului recurs astfel cum a fost formulat și motivat.

V. În drept, îmi întemeiez prezentul recurs pe dispozițiile la care am făcut în referire în text.

VI. În probațiune, solicit încuviințarea probei cu înscrisuri.

Anexez împuternicire avocațială.

Cu deosebit respect,

GRIBINCEA-POPA DIANA,
prin
S.C.A. "IORDĂCHESCU ȘI ASOCIAȚII",
prin
avocat colaborator Anamaria Măstăcăneanu

